

Bloed, zweet en pastelkrijt

Bloed, zweet en pastelkrijt

Manus Breugelmans

Colofon

Copyright 2024 Manus Breugelmans

Auteur: Manus Breugelmans

Druk: mijnbestseller.nl

Ontwerp cover: Manus Breugelmans

Tekst: Manus Breugelmans

Reisverhaal

ISBN : 9789403760186

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Alle rechten voorbehouden.

Inleiding

Dit is een reisverslag. Het verhaal vertelt over het waanzinnig avontuur dat ik beleefde. De vijfduizend kilometer lange tocht begon in de lente van 2018. Het was niet altijd even leuk. Dikwijls was het gewoon afzien.

De impact van de reis op mezelf is enorm geweest. De vele overlevingssituaties waarin ik terecht kwam hebben me gesterkt. Want het was niet zo maar een reis. Eerder was het een gigantische beproeving.

Meer dan honderd dagen was ik overgeleverd aan de elementen. De hele onderneming was een avontuur dat eindeloos leek. Of het nu ging om voedsel, geld of onderdak: ik moest gewoon een beroep doen op anderen.

Dat heeft me geleerd dat er nog veel goede mensen zijn. Ze laten je niet in de steek.

Het verhaal speelt zich niet af in de jungle, aan de andere kant van de aardbol. Dit is gewoon Frankrijk. De bergen zijn er even slopend als ergens ver weg. De zon brandt er even ongenadig. Honger voelt er hetzelfde als in Timboektoe. Deze reis was er één zonder bestemming. Het was een zoektocht naar iets wat onbereikbaar leek.

Ik nam de beslissing om op zoek te gaan naar een nieuw leven. Toen had ik niets te verliezen. Het vergde echter veel moed. Alles achter je laten. Blik op oneindig. Met het geloof dat mijn situatie alleen maar kon verbeteren.

Dagelijks moest ik uit mijn comfortzone gaan. Mijn fysieke en mentale grenzen steeds verleggen.

Ik leerde om te vertrouwen op mijn intuïtie. Het vergde bovenmenselijke inspanning om deze tocht te volbrengen.

Deze reis heeft me geleerd om te vertrouwen op mijn eigen kunnen. De belevenis heeft me met andere ogen naar het leven leren kijken. Het heeft mijn geloof in de voorzienigheid alleen maar gesterkt. Laat je meenemen in dit onwaarschijnlijke verhaal.

Hoe het begon

Het was op 28 september 2017 dat mijn leven voorgoed veranderde. Het was altijd al een rollercoaster geweest. Wat er nu op me afkwam was een gigantische beproeving. Ik werd omlaag gezogen in een meedogenloze draaikolk die mijn leven uit elkaar scheurde. Het verlies rukte alles wat ik had opgebouwd aan flarden. Elke vezel in mijn lijf was kapot van verdriet en ontredning. Omdat ik geen huis meer had kwam ik terecht in een studio voor noodopvang. In het oude gebouw ging de stenen draaitrap tot de derde verdieping. Daar was de aftandse ruimte waar ik mijn intrek had genomen. In de kamer stond een tafel, een stoel, een bed en een kleerkast. Er was een oude, vieze keukenhoek. De elektrische kookplaat deed de zekering regelmatig uitspringen. De dakramen zaten te hoog om uitkijk te geven. Onder de schuine van het dak was het claustrofobisch. Het stonk er. Een vunzige geur vulde de krappe ruimte. De motor van de lift stond naast mijn bed.

Ik besef dat ik verder moet met mijn leven. Ik moet iets nieuw opbouwen vanuit het niets. Het idee om iets anders te beginnen is een hele uitdaging. Ik ben ondernemend en creatief. Ik droom ervan om een kunstatelier met galerij op te starten. Daar wil ik mijn eigen werk verkopen. Hoe of waar of met welk geld weet ik nog niet.

Het leefloon dat ik elke maand krijg is ontoereikend. Ik haal het eind van de maand niet. Om aan

eten te geraken zal ik bepaalde stappen moeten ondernemen. Elke zaterdag ga ik naar de wekelijkse markt in Antwerpen. Tegen het einde ga ik alle kramen af op zoek naar restjes. In het begin is dat moeilijk. Ik moet een zekere schaamte overwinnen. Na enkele weken kennen de marktkramers me. Dan keer ik terug van mijn strooptocht met zakken vol groenten, fruit, vis, vlees, brood en kaas. Het zijn geen restjes meer zoals in het begin. Ik krijg hele stukken vers voedsel. Op de duur begin ik er zelfs plezier in te krijgen als ik elke keer voor vijftig tot tachtig euro gratis eten bijeen krijg. De herfst gaat, de winter komt. Ik heb pastelkrijt gekocht en ben beginnen tekenen. Het idee van de kunstgalerij houd me nog steeds bezig. Als ik iets wil bereiken op mijn manier zal ik drastische dingen zal moeten ondernemen. De enge studio waar ik zit, begint me de keel uit te hangen. Ik heb zin in avontuur. Als de lente aanbreekt maak ik plannen om een nieuw leven te beginnen in Frankrijk. Met de fiets en een weinig bagage zal ik op weg gaan. Met een klein budget zal ik alles laten bepalen door opportuniteiten en het lot. Wat ik ga doen is een bepaalde route fietsen, de rest zie ik wel. Omdat ik een gelovig man breng, leg ik mijn plan voor aan God. Ik breng het in gebed en vraag Hem om mijn onderneming te zegenen.